

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 1T/92/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920010537
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Lengyel
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2020:7920010537.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, samosudcom Mgr. Petrom Lengyelom, v trestnej veci obžalovaného U., vedenej pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 5. 11. 2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný U.
uznáva sa za vinného, že

v meste S. dňa 21. 6. 2020 v čase o 23.30 hod. preskočil tehlové oplatenie rodinného domu č. XXXX/X, ktoré v tom čase obýval G., takto sa dostal na dvor tohto rodinného domu, kde najprv prišiel k uzatvoreným a uzamknutým dreveným dverám tam stojacej hospodárskej budovy, ktoré silno potiahol k sebe, čím sa povolila drevená zárubňa a dvere sa otvorili, v dôsledku čoho sa dostal dovnútra tejto budovy, ktorú prehliadal, avšak nič nenašiel, následne prešiel k dverám tam stojacej garáže, ktoré taktiež rovnakým spôsobom silno potiahol, čím sa dostal do vnútra garáže a z jej priestoru odcudzil pánsky bicykel striebornej metalízy, zn. Vedora Downtown T6 v hodnote 200,- Eur a benzínovú strunovú kosačku zn. Oleo Mac 740T v hodnote 100,- Eur, čím pre poškodeného G. spôsobil odcudzením vecí škodu vo výške 300,- Eur a uvedeného skutku sa dopustil aj napriek tomu, že dňa 3. 4. 2020 bol trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/62/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27. 5. 2020, odsúdený za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zákona,

t e d a

- neoprávnene vnikol do obydľia iného a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania, vlámaním,
- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, a tento čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona [§ 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona] ú h r n ň ý trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona súd ukladá obžalovanému protialkoholické ochranné liečenie a m b u l a n t n o u formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému G., škodu vo výške 200 € (dvesto eur).

o d ô v o d n e n i e :

Vo vzťahu ku skutku uvedenému vo výroku tohto rozsudku, bol prokurátorom Okresnej prokuratúry Trebišov dňa 21. 9. 2020 podaný Okresnému súdu Trebišov (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) návrh na schválenie dohody o vine a treste, uzavretej s obžalovaným. Konanie o uvedenom návrhu viedol okresný súd pod sp. zn. 1T/70/2020, pričom jeho predmetom bola (okrem iného) aj dohoda strán konania o treste odňatia slobody pre obžalovaného za spáchané trestné činy porušovania domovej slobody a krádeže vo výmere 28 mesiacov nepodmienečne. Obžalovaný však na verejnom zasadnutí 8. 10. 2020 na otázku samosudcu podľa § 333 ods. 3 písm. i) Tr. poriadku, či (okrem iného) súhlasí s navrhovaným trestom, odpovedal slovom „nie“. Postupom podľa 334 ods. 3 Tr. poriadku bola preto vec uznesením samosudcu vrátená prokurátorovi do prípravného konania.

Následne dňa 12. 10. 2020 prokurátor podal okresnému súdu na obžalovaného U. obžalobu pre totožný skutok (uvedený v skutkovej časti výroku tohto rozsudku, pozn.), kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 194 ods. 2 písm. a) Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. e) Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu vlámaním.

Podľa § 122 ods. 4 Tr. zákona trestný čin je spáchaný vlámaním, ak páchatel vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľstou.

Podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zákona kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 2 písm. b) Tr. zákona odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Keďže obžalovaný bol uznesením sudcu pre prípravné konanie okresného súdu č. k. 7Tp/56/2020-16 z 25. júna 2020 z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vzatý do väzby, samosudca po podaní obžaloby postupom podľa § 238 ods. 4 v spojení s § 72 ods. 2 Trestného poriadku uznesením sp. zn. 1T/92/2020 z 29. 10. 2020 rozhodol o tom, že obžalovaného ponecháva v tzv. preventívnej väzbe podľa už označeného ustanovenia Trestného poriadku, ktorú nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Označené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29. 10. 2020.

Na hlavnom pojednávaní 5. 11. 2020 obžalovaný po osobitnom poučení podľa § 257 Trestného poriadku o tom, že môže urobiť niektoré z vyhlásení, ktoré sú uvedené v § 257 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku, urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd po vyhlásení obžalovaného postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, keď otázkami overoval u obžalovaného, či rozumie tomu, čo tvorí podstatu skutku kladenému mu za vinu, či ako obvinený bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či sa ako

obvinený mohol radiť s ustanoveným obhajcom o spôsobe svojej obhajoby, či rozumie právnej kvalifikácii skutku, či bol oboznámený s trestnou sadzbou ustanovenou zákonom za trestný čin kladený mu za vinu a či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok. Obžalovaný odpovedal na všetky položené otázky slovom „áno“. Prokurátor zastupujúci obžalobu na hlavnom pojednávaní navrhol vyhlásenie obžalovaného o vine prijať.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, prijal, keďže nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný vyhlásenie urobil dobrovoľne a vážne a že takéto jeho vyhlásenie zodpovedá skutočnému stavu veci tak, ako vyplýva z obsahu spisu. Uvedené sa premietlo do výroku tohto rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania žalovaného skutku, naplňajúceho zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona, spáchaného v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona.

Okresný súd zároveň uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásil, že v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa dokazovanie nevykoná a budú vykonané iba dôkazy súvisiace s výrokmi o treste, o náhrade škody a o ochrannom opatrení.

V rámci dokazovania v uvedenom rozsahu, postupom podľa § 269 Trestného poriadku, bol na hlavnom pojednávaní prečítaný v spise založený odpis registra trestov obžalovaného z 23. 6. 2020, podľa ktorého bol obžalovaný v minulosti štrnásť krát súdne trestaný. Taktiež bol prečítaný v spise založený trestný rozkaz tunajšieho súdu sp. zn. 5T/62/2020 z 3. 4. 2020, právoplatný 27. 5. 2020, ktorým bol obžalovaný dosiaľ naposledy trestaný, a to úhrnným trestom odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní tri roky, uloženým mu za prečin porušovania domovej slobody v súbehu s prečinom krádeže.

Podľa správy o povesti, poskytnutej mestom S. a prečítanej na hlavnom pojednávaní, obžalovaný je osobou bez prístrešia (bezdomovec), je vedený ako slobodný, pričom údaje o majetku a zamestnaní obžalovaného mesto nevedie a ostatné údaje o charakterových vlastnostiach a spôsobe života obžalovaného mestu nie sú známe.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov, taktiež oboznámeného na hlavnom pojednávaní, vyplýva, že obžalovaný má 15 záznamov o spáchaných priestupkoch, zväčša za priestupky na úseku dopravy, ale aj za priestupok proti majetku (krádež).

Na hlavnom pojednávaní boli tiež prečítané odborné vyjadrenia, ktorými bol obžalovaným odcudzený krovínorez ocenený na sumu 100 € a obžalovaným odcudzený bicykel na sumu 200 €. Z oboznámeného uznesenia OR PZ v Trebišove ČVS:ORP-398/1-VYS-TV-2020 zo 6. 7. 2020 vyplynulo, že poškodenému G. bol krovínorez vrátený vcelku a z odcudzeného bicykla mu boli vrátené niektoré jeho časti.

So súhlasom obžalovaného a prokurátora bola na hlavnom pojednávaní napokon prečítaná podstatná časť záverov znaleckého posudku vypracovaného v prípravnom konaní znalcom z odvetvia psychiatria a sexuológia. Z nich (okrem iného) vyplynulo, že u obžalovaného bolo zistené tretie štádium chronického alkoholizmu s návykom a závislosťou od alkoholu, pričom požitie alkoholických nápojov malo priamy vplyv na spáchanie trestnej činnosti obžalovaným, vzhľadom na čo znalec navrhol uloženie protialkoholického ochranného liečenia obžalovanému ambulantnou formou.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Okresný súd v posudzovanej veci vzhľadom na strane obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť, a to že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval [§ 36 písm. l) Tr. zákona] a dve priťažujúce okolnosti, a to že obžalovaný spáchal viac trestných činov [porušovanie domovej slobody v súbehu s krádežou, § 37 písm. h) Tr. zákona] a že obžalovaný bol už v minulosti za trestný čin odsúdený [§ 37 písm. m) Tr. zákona], pričom najmä vzhľadom na vysoký počet (aj nezahladených) predchádzajúcich odsúdení súd nevidel dôvod na túto priťažujúcu okolnosť neprihliadať.

Konkrétna trestná sadzba tak v danom prípade, vychádzajúc z prísnejšie trestného § 194 ods. 2 Tr. zákona, po úprave podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona, predstavovala 28 mesiacov až päť rokov odňatia slobody.

Súd po zvážení všetkých okolností posudzovanej veci uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov, teda na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby. Pri ukladaní tohto trestu súd vzal do úvahy menšiu závažnosť skutku, danú aj skutočnosťou, že spôsobená škoda len o málo presiahla zákonom ustanovenú hranicu malej škody, ako aj priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestnej činnosti, ktoré urobil už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní.

Na druhej strane súd neznížil mimoriadne trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, a to vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol dosiaľ až 15 krát súdne trestaný, zväčša za obdobnú, majetkovú trestnú činnosť. Teraz prejednávaného skutku sa navyše obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a len necelý mesiac po právoplatnosti jeho predchádzajúceho odsúdenia. Na mimoriadne zníženie trestu preto podľa názoru súdu neboli splnené zákonom ustanovené podmienky (§ 39 ods. 1 Tr. zákona, prípadne § 39 ods. 4 Tr. zákona per analogiam).

Na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je vytvorenie možnosti na nápravu odsúdeného a zároveň ochrana spoločnosti pred páchatelom, preto podľa názoru súdu bolo potrebné uložiť trest odňatia slobody v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby (bez jeho mimoriadneho zníženia).

Uložený trest je pritom nevyhnutne nepodmienečný, keďže podmienený odklad výkonu trestu (bez probačného dohľadu) prichádza do úvahy len pri treste odňatia slobody do dvoch rokov, najmä však (bez ohľadu na prípadný probačný dohľad) je vylúčený v prípade, že sa trest ukladá za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia tak, ako to bolo aj v tomto prípade obžalovaného.

Obžalovaný bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin [48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona].

Vzhľadom na to, že obžalovaný spáchal skutok pod vplyvom alkoholu a vzhľadom na závery znaleckého posudku, v ktorých znalec u obžalovaného konštatoval tretie štádium chronického alkoholizmu a odporučil uloženie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou, súd uložil obžalovanému aj toto ochranné opatrenie [§ 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona].

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, súd podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahraďiť poškodenému sumu 200 €, ktorú si poškodený v prípravnom konaní uplatnil za obžalovaným odcudzený bicykel, z ktorého mu boli vrátené len niektoré (samostatne neupotrebitelné) časti.

Na základe uvedených skutočností okresný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd Trebišov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku

b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný

c) v prospech obžalovaného i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca

d) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.